

Sygn. akt II K 798/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogumiła Dzieciołowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Asesor A. W.

po rozpoznaniu w dniach 28.01.2021 r., 25.05.2021 r., 21.09.2021 r., 21.12.2021 r., 4.02.2022 r. sprawy karnej

P. J. s. E. i V. z domu K., ur. (...)

w J., PESEL (...), obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że :

w dniu 9 maja 2018 r. na terenie Zakładu Karnego (...) w G. znieważył funkcjonariusza publicznego S. L. (1) podczas i w związku z popełnieniem przez niego obowiązków służbowych poprzez użyczenie mu i kierowanie wobec niego słów wulgarnych i powszechnie uznawanych za obraźliwe, **tj. o czyn z art. 226§1 kk**

o r z e k a :

1.oskarżonego **P. J.** uznaje za winnego zarzuconego mu czynu, to jest występku z art. 226§1 kk i za to na podstawie art. 226§1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

2.zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. W. kwotę (...) (tysiąc dwieście siedemdziesiąt dwa) złote plus należny podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

3.zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 798/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli			

wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. J.	jak w punkcie 1 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
P. J. od 15 maja 2000 r. odbywa karę 25 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu, sygn. akt III K 98/00 za czyn z art. 148 § 2 pkt 3 kk.	wyjaśnienia oskarżonego	104v	
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	341 - 342		
P. J. w trakcie osadzenia był wielokrotnie karany dyscyplinarnie. Sprawiał problemy wychowawcze.	zeznania P. S.	190v, 371v - 372	
informacja o wymierzonych karach	455 - 458, 461 - 522		

dyscyplinarnych wraz z treścią wniosków o wymierzenie kar dyscyplinarnych i decyzjami dyrektora			
W dniu 9 maja 2018 r. P. J. był osadzony w Zakładzie Karnym (...) w G. na oddziale (...). W tym dniu na terenie wskazanego oddziału funkcjonariusz Służby Więziennej S. L. (1) pełnił służbę jako oddziałowy.	zeznania S. L. (1)	6v, 346 - 349v	
pismo	171		
W trakcie wydawania kolacji S. L. (1) pomagał funkcjonariusz Służby Więziennej M. P.. Kolacja wydawana jest w godzinach 16:30 - 18:30.	zeznania S. L. (1)	346 - 349v	
pismo	171		
W czasie wydawania kolacji S. L. (1) i M. P. z celi, w której przebywał P. J., usłyszeli sygnalizację przyzywową i uderzenia w drzwi celi oraz słowa, w których P. J. używając słowa "(...)" wzywał funkcjonariusza, wskazując że nie będzie mógł rozmawiać. Wówczas S. L. (1) i M. P. mieli przed sobą jeszcze 3 cele do wydania kolacji i dopiero po wykonaniu tych obowiązków podeszli do celi, w której osadzony był P. J..	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	104v, 345v	

zeznania S. L. (1)	346 - 349v		
zeznania M. P.	4v, 440v - 441v		
zeznania W. Z.	191		
S. L. (1) zajrzał do tej celi i widział, że P. J. jest przy oknie. Następnie otworzył drzwi, przy czym wyjście z celi zgodnie z przyjętą procedurą zostało zastawione wózkiem z termosami, by uniemożliwić osadzonemu samowolne wyjście z celi.	zeznania S. L. (1)	105	
Po otwarciu celi P. J. zwrócił się do S. L. (1) używając pod jego adresem zwrotu "(...)" i wykrzykiwał, że funkcjonariusz powinien zjawić się natychmiast, po tym jak został zawołany. P. J. podnosił, iż sprzedano mu wadliwe karty telefoniczne, a S. L. (1) tłumaczył mu, że nie stanowi to powodu do takiego zachowania. P. J. ruszył w stronę S. L. (1), jednakże zatrzymał się przed wózkiem z posiłkami. P. J. nadal wykrzykiwał w stronę S. L. (1), m.in. że funkcjonariusz nie będzie go uciszał, używając przy tym pod jego adresem m.in. słowa "(...)". Po wydaniu posiłku, S. L. (1) zamknął celę.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	104v, 345v	
zeznania S. L. (1)	105 - 107v, 346 - 349v		

zeznania M. P.	4v, 143v - 145, 440v - 441v		
zeznania W. Z.	191		
zeznania T. K.	402v - 404		
notatka służbowa	14		
Po zakończeniu wydawania kolacji, S. L. (1) o zaistniałym zdarzeniu powiadomił telefonicznie dowódcę zmiany R. S., wskazując przy tym iż sytuacja została opanowana. Dowódca zmiany polecił, by na oddziale pozostał M. P. celem zapewnienia wsparcia S. L. (1).	zeznania S. L. (1)	346 - 349v, 371	
zeznania R. S.	404 - 404v		
zeznania M. P.	143v - 145, 440v - 441v		
S. L. (1) widząc, że P. J. po wydaniu kolacji uspokoił się, podjął decyzję o wypuszczeniu go i innych osadzonych do aparatu telefonicznego. S. L. (1) udał się z P. J. do aparatu telefonicznego, a M. P. pozostał w dyżurce, by prowadzić nasłuch rozmów telefonicznych osadzonych, przy czym z tego miejsca obserwował również przebieg zdarzeń.	zeznania S. L. (1)	106 - 107, 346 - 349v	
zeznania M. P.	4v, 143v - 145, 440v - 441v		

<p>P. J. zażądał wówczas od S. L. (1) natychmiastowego wydania druków potwierdzających nadanie korespondencji urzędowej. S. L. (1) pouczył go, by nie zwracał się tym tonem.</p> <p>W odpowiedzi P. J. zareagował w ten sposób, że w obecności innych osadzonych krzyczał do S. L. (1), używając m.in. sformułowań: "(...)", "(...), żeby nosić mundur", a ponadto zagroził dokonaniem samouszkodzenia.</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p>	104v	
<p>zeznania S. L. (1)</p>	<p>105 - 107v, 346 - 349v, 371v</p>		
<p>zeznania M. P.</p>	<p>4v</p>		
<p>notatka służbowa</p>	<p>14</p>		
<p>Po zakończonej rozmowie telefonicznej, gdy S. L. (1) odprowadził P. J. pod celę, ten zawołał do jednego z osadzonych, aby przygotował mu naczynia. Podczas wpuszczania do celi, P. J. wyrzucił naczynia na korytarz oddziału i krzyknął do S. L. (1): "teraz będziesz z tego (...) (...)".</p>	<p>zeznania S. L. (1)</p>	<p>105 - 107v, 346 - 349v</p>	
<p>zeznania M. P.</p>	<p>144v</p>		
<p>Będąc w dyżurce M. P. nie słyszał słów wypowiedzianych przez P. J..</p>	<p>zeznania M. P.</p>	<p>4v, 143v</p>	

S. L. (1) zadzwonił do dowódcy zmiany, ponownie informując o sytuacji. S. L. (1) jeszcze przed opuszczeniem zakładu karnego sporządził wnioski o wymierzenie P. J. kary dyscyplinarnej, a ponadto dowódca zmiany polecił mu, by sporządził również notatkę opisującą przebieg zdarzenia, co również uczynił.	zeznania S. L. (1)	106v, 346 - 349v	
wniosek o wymierzenie kary dyscyplinarnej	12		
notatka służbowa	14		
W trakcie rozmowy z wychowawcą P. S. P. J. nie czuł się winny zaistniałej sytuacji, uważał że został sprowokowany.	zeznania P. S.	189v - 191	
Dyrektor Zakładu Karnego T. K. wymierzył P. J. karę dyscyplinarną w postaci pozbawienia możliwości dokonywania zakupów żywnościowych na 2 miesiące.	zeznania T. K.	402v - 404	
decyzja dyrektora	12		
Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2018 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie Prokuratury Rejonowej w Grudziądzu, sygn akt PR 1 Ds 589.2018 o czyn polegający na przekroczeniu w G. w dniu 18 i 19 marca 2018	<p style="text-align: center;">POSTANOWIENIE</p> <p style="text-align: center;">41 84 akt PR 1 Ds 589.2018</p>		

<p>r. oraz 4 kwietnia 2018 r. i 9 -11 maja 2018 r. obowiązków służbiwych przez funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz Dyrektora Zakładu Karnego (...) w G. poprzez niedopełnienie obowiązków polegających na zastosowaniu restrykcji dyscyplinarnych za czyny, których się nie dopuścił, działając tym samym na szkodę interesu prywatnego P. J., tj. o czyn z art. 231 § 1 kk. Wskazane postanowienie zostało utrzymane w mocy przez Sąd Rejonowy w Grudziądzu w dniu 8 stycznia 2019 r., sygn. akt II Kp 431/18.</p>			
<p><i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i></p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>P. J.</p>	<p>jak w punkcie 1 wyroku</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>P. J. nie używał pod adresem S. L. (1) słów wulgarnych, obraźliwych i powszechnie uznanych za obelżywe.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>26 - 28</p>	
<p>pismo Zastępcy Dyrektora ZK w G.</p>	<p>139</p>		

1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego P. J. w ograniczonym zakresie, tj. co do okoliczności dotyczących tego, iż artykułował pretensje z powodu zakupu wadliwych kart telefonicznych, a nadto domagał się od S. L. (1) wydania druków potwierdzających nadanie korespondencji urzędowej, jak również odnośnie tego, iż wyrzucił na korytarz naczynia, bowiem w tym zakresie co do zasady korespondowały ze zgromadzonym materiałem dowodowym, uznanym przez sąd za wiarygodny, w szczególności zeznaniami S. L. (1) i M. P..	
zeznania S. L. (1)	Sąd ocenił zeznania S. L. (1) jako co do zasady konsekwentne i wewnętrznie spójne, a w konsekwencji wiarygodne. Składając zeznania świadek wyraźnie wskazywał, iż słowa wulgarne i obelżywe wyartykułowane zostały pod jego adresem, a		

jego zeznania w tym zakresie korespondowały z depozycjami M. P. i R. S..

Sąd dostrzegł przy tym, iż we wniosku o wymierzenie kary dyscyplinarnej słowa wulgarne nie zostały wskazane jako skierowane wobec funkcjonariusza, ale jako przekleństwa wzmacniające ton wypowiedz oskarżonego (np. we wniosku użyto sformułowań "...)", a nie "...)", co nie korespondowało z kolei z treścią sporządzonej w tym samym dniu przez S. L. (1) notatki służbowej i w konsekwencji stanowiło okoliczność, która mogłaby podważać wiarygodność zeznań świadka. Rozważając tę kwestię, sąd wziął pod uwagę, iż świadek S. L. (1) tłumaczył, że wniosek ma formę skróconą, jest ograniczony formą, zaś notatka którą sporządził stanowiła dokładny opis sytuacji i została załączona do wniosku. Przede wszystkim jednak zauważyć należało, iż zeznania S. L. (1) odnośnie używania pod jego adresem słów wulgarnych skierowanych bezpośrednio do niego w celu znieważenia znalazły pełne potwierdzenie w zeznaniach **M. P.**.

Świadek **M. P.** nie był zaś bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy, nie sporządzał żadnych

dokumentów, a zatem nie można było wobec niego podnieść zarzutu, iż składając zeznania był niejako "obarczony" potrzebą obrony swojego pisemnego stanowiska. Jednocześnie świadek jednoznacznie i konsekwentnie wskazywał, iż był bezpośrednim świadkiem zachowania oskarżonego względem S. L. (1) w trakcie wydawania kolacji, opisując sytuację w sposób co do zasady zgodny z relacją pokrzywdzonego. W ocenie sądu nielogiczne było, by świadek M. P. fałszywie pomówił oskarżonego o zachowania, które nie miały miejsca, ryzykując tym samym swym stanowiskiem służbowym oraz odpowiedzialnością karną. Tego rodzaju działanie byłoby rażąco lekkomyślne, zważywszy że świadkami zdarzenia byli inni osadzeni. W konsekwencji sąd mając na uwadze wskazane okoliczności doszedł do wniosku, iż niespójności treści wniosku o wymierzenie kary dyscyplinarnej z notatką służbową S. L. (1) i jego zeznaniami nie stanowiła wystarczającego powodu do podważenia relacji pokrzywdzonego.

W tym miejscu wskazać należało jeszcze, iż pewne wewnętrznie niespójności w zeznaniach danego świadka bądź pomiędzy

zeznaniami świadków są nieuniknione z uwagi na indywidualne różnice w postrzeganiu zdarzeń przez określone osoby, jak również wpływ czasu od zdarzenia, jednakże owe rozbieżności - o ile nie mają charakteru istotnego - nie skutkują automatycznie podważeniem wiarygodności tych relacji.

Jednocześnie w ocenie sądu jako w pełni wiarygodne jawiło się stanowisko

pokrzywdzonego S. L. (1), iż jego zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego nie miały tak rozbudowanej formy jak te złożone na rozprawie, co w istocie mogło wynikać z metodyki prowadzenia tej czynności zastosowanej przez przesłuchującego. Zaznaczyć należało, iż takie same okoliczności dotyczyły zeznań świadka M. P., które zostały rozbudowane w trakcie postępowania sądowego, co niewątpliwie miało związek z tym, iż w trakcie rozprawy padło szereg pytań zarówno ze strony sądu, stron postępowania i obrońcy. Pomimo tego, relacje pokrzywdzonego S. L. (1) i świadka M. P. zachowały w zasadniczych kwestiach wewnętrzną spójność i charakteryzowały się daleko idącą wzajemną korespondencją,

	stanowiąc podstawę ustaleń faktycznych sądu.	
zeznania M. P.	<p>Zeznania M. P. sąd ocenił jako co do zasady wiarygodne, bowiem były jasne, szczegółowe, a nadto konsekwentne i zbieżne z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Jak wskazano już w trakcie oceny zeznań S. L. (1) - wobec dostrzeżonych różnic pomiędzy treścią sformułowań użytych we wniosku o wymierzenie kary dyscyplinarnej i notatki służbowej S. L. - to zeznania M. P. miały rozstrzygające znaczenie dla weryfikacji wiarygodności relacji pokrzywdzonego. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie ujawniło zaś żadnych okoliczności mogących podważyć prawdziwość zeznań M. P..</p> <p>Sąd dostrzegł drobne wewnętrzne rozbieżności w relacji świadka dotyczące tego, czy zdarzenie miało miejsce podczas obiadu czy kolacji, jednakże świadek wyraźnie zaznaczył, iż wskazanie przed sądem jakoby zdarzenie miało miejsce podczas obiadu stanowiło wynik omyłki. Z kolei w zakresie dotyczącym pierwotnego wskazania W. Z. jako dowódcy zmiany świadek logicznie wytłumaczył. Zważyć należało, iż M.</p>	

	<p>P. nie kontaktował się osobiście tego dnia z dowódcą zmiany, co potwierdzało wiarygodność jego wyjaśnienia.</p>	
zeznania P. S.	<p>Zeznania P. S. sąd ocenił jako jasne, logiczne, korespondujące ze zgromadzonym materiałem dowodowym uznanym przez sąd za wiarygodny, przy czym jej depozycje nie stanowiły dowodu kluczowego dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem nie była ona bezpośrednim świadkiem zdarzenia, a znała je z relacji innych osób.</p>	
zeznania M. P.	<p>Zeznania W. Z. nie budziły wątpliwości sądu, przy czym również nie miały one kluczowego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem nie był on naocznym świadkiem zdarzenia, a znał je z treści dokumentów i rozmowy ze S. L. (1). W swej treści zeznania korespondowały z depozycjami M. P., S. L. (1), jak i treścią sporządzonej przez niego notatki. Zaznaczyć należało, iż z treści owych zeznań jasno wynikało, że S. L. (1) został obrażony, co z kolei w pełni korespondowało z relacjami S. L. (1) i M. P., że słowa wulgarne zostały użyte przez oskarżonego w sposób kierunkowy.</p>	

zeznania T. K.	<p>Zeznania T. K. także korespondowały z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie uznanym przez sąd za wiarygodny. Zaznaczenia wymagało, iż świadek potwierdzał słowa S. L. (1), że sporządzona notatka wraz z wnioskiem o wymierzenie kary dyscyplinarnej zawiera poszerzony opis sytuacji, jeżeli zdarzenie jest poważne. Świadek wskazał również, iż w jego ocenie słowa ujęte we wniosku o wymierzenie kary dyscyplinarnej są znieważające, co z kolei potwierdzało, że dla kwestii wymierzenia kary dyscyplinarnej nie miało znaczenia, czy słowa wulgarne zostały użyte kierunkowo wobec funkcjonariusza czy też stanowiły przekleństwa w wypowiedzi skazanego, zaś w ocenie sądu poniekąd tłumaczyło to, dlaczego S. L. (1) zdecydowanie większą wagę przykładał do notatki, której polecenie napisania otrzymał.</p>	
zeznania R. S.	<p>Zeznania R. S. sąd ocenił jako wewnętrznie spójne, logiczne, a nadto zbieżne z zeznaniami S. L. (1) i M. P.. Zdaniem sądu zeznania świadka w pełni potwierdzały wiarygodność relacji pokrzywdzonego w zakresie użycia przez P. J. pod jego adresem słów</p>	

	<p>obraźliwych: "ty (...)". "ty (...)". Zważyć należało, iż R. S. wskazywał, że relację co do przebiegu zdarzenia otrzymał od S. L. (1) w dniu zdarzenia, a zatem na "na gorąco". Zdaniem sądu świadek R. S. nie miał żadnego powodu - podobnie jak M. P. - by w zakresie tej okoliczności zeznawać niezgodnie z prawdą i tym samym narażać się na odpowiedzialność karną. Nadto jego zeznania w pełni korespondowały z relacją pokrzywdzonego co do kontaktów pomiędzy nimi po pierwszym, jak i drugim zachowaniu oskarżonego, podjętych ustaleń (w tym dotyczących dalszej obecności w oddziale M. P.), jak i co do okoliczności dotyczącej wydania S. L. polecenia sporządzenia notatki opisującej zdarzenie.</p>	
notatka służbowa	<p>Autentyczność dokumentu nie była kwestionowana w toku postępowania, zaś jej treść pozostawała w zasadniczych elementach zbieżna z materiałem dowodowym uznanym przez sąd za wiarygodny. Zaznaczyć należało, iż S. L. (1) wytłumaczył elementy treści notatki, a nadto sąd zważył, iż także sam opis zdarzenia ujęty w notatce w porównaniu z treścią zeznań S. L. (1) i M. P., miał charakter skrócony, co w ocenie sądu nie budziło</p>	

	zastrzeżeń, zważywszy na informacyjny charakter takiego dokumentu.	
wniosek o wymierzenie kary dyscyplinarnej	Autentyczność wniosku nie budziła zastrzeżeń stron, przy czym ów dokument stanowił dowód tego, iż doszło do zdarzenia z udziałem P. J., zaś treść wniosku nie stanowiła wyłącznej podstawy do ustalenia jego przebiegu, co wskazano już w trakcie analizy zeznań S. L. (1). W konsekwencji sąd obdarzył go walorem wiarygodności w zakresie w jakim pozostawał zbieżny z zeznaniami S. L. (1), M. P. i R. S. oraz treścią notatki służbowej sporządzonej przez S. L. (1).	
informacja o wymierzonych karach dyscyplinarnych wraz z treścią wniosków o wymierzenie kar dyscyplinarnych i decyzjami dyrektora	Opisane dokumenty zostały przedłożone przez uprawnione osoby, a treść jak i autentyczność nie były kwestionowane w toku postępowania. Zaznaczyć należało, iż sąd zwrócił się o wskazane informacje z uwagi na to, iż uprzednio S. L. (1) sygnalizował okoliczność, że P. J. był wielokrotnie karany dyscyplinarnie, jednakże uprawnienie pokrzywdzonego do pozyskania i przedstawienia owych informacji, zostało zakwestionowane przez oskarżonego. Zaznaczyć należało, iż sama okoliczność że oskarżony	

POSTANOWIENIE

	<p>był uprzednio wielokrotnie karany dyscyplinarnie nie dawała wprawdzie podstaw do czynienia ustaleń w przedmiocie sprawstwa w niniejszej sprawie, niemniej jednak świadczyła o tym, iż oskarżony jest osobą, która swym zachowaniem narusza obowiązujące reguły.</p>	
	<p>Postanowienie w sprawie Prokuratury Rejonowej w Grudziądzu, PR 1 Ds 589.2018 stanowiło dokument urzędowy, którego autentyczność nie była kwestionowana.</p>	
<p>informacja z Krajowego Rejestru Karnego</p>	<p>Dokument urzędowy, którego treść i autentyczność nie były kwestionowane.</p>	
<p>pismo</p>	<p>Treść pisma z k. 171 w zakresie dotyczącym godzin wydawania posiłków na terenie Zakładu Karnego, jak i danych funkcjonariuszy SW, którzy w dniu 9 maja 2018 r. uczestniczyli w wydawaniu posiłków na (...) w pełni korespondowała z zeznaniami S. L. (1) i M. P..</p>	
<p><i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i></p>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. J. w zakresie, w jakim przeczył on sprawstwu, bowiem były sprzeczne z omówionym już wyżej materiałem dowodowym, w tym w szczególności zeznaniami S. L. (1), M. P. i R. S.. Zdaniem sądu treść wniosku o wymierzenie kary dyscyplinarnej wobec przeprowadzonej analizy dowodów nie stanowiła potwierdzenia dla wersji wydarzeń prezentowanej przez oskarżonego. Znamienne dla oceny wyjaśnień oskarżonego było również to, iż sam oskarżony zrezygnował z przeprowadzenia dowodów z zeznań współoskarżonego, którzy rzekomo miał potwierdzić prawdziwość jego relacji.	
pismo Zastępcy Dyrektora ZK w G. z dnia 15 marca 2019 r.	Pismo Zastępcy Dyrektora ZK w G. z dnia 15 marca 2019 r. nie budziło zastrzeżeń w zakresie dotyczącym jego autentyczności, jednakże w ocenie sądu nie stanowiło dowodu potwierdzającego wiarygodność relacji oskarżonego. Zaznaczyć należało, iż to do sądu należy ocena materiału dowodowego i jego oceny		

POSTANOWIENIE

	co do tego, czy oskarżony dopuścił się przestępstwa.		
1.1.1	opinia z dziedziny badania sprzętu komputerowego	Treść opinii nie budziła zastrzeżeń sądu, jednakże nie wniosła ona nic do sprawy w zakresie ustaleń faktycznych.	
	Postanowienie z dnia 5 lipca 2021 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie Prokuratury Rejonowej w Golubiu - D., sygn akt PR Ds 569.2021 stanowiło dokument urzędowy, przy czym w niniejszej sprawie miało jedynie walor informacyjny co do treści podjętej decyzji, albowiem w sprawie sąd dokonał własnej oceny materiału dowodowego.		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	P. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zdaniem sądu zgromadzony materiał dowodowy w postaci zeznań S. L. (1) i M. P., w powiązaniu z zeznaniami			

R. S., W. Z. i treścią notatki służbowej S. L. (1) pozwalał na uznanie, iż oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa z art. 226 § 1 kk. Przesłębstwo to polega na znieważeniu funkcjonariusza publicznego podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Nie mogło zaś budzić wątpliwości, iż S. L. (1) jako funkcjonariusz Służby Więziennej w dniu 9 maja 2018 r. na terenie Zakładu Karnego nr w G. wykonywał swoje obowiązki służbowe. W tym czasie oskarżony P. J. kilkakrotnie zwrócił się do pokrzywdzonego, używając wobec niego kierunkowo słów wulgarnych, obraźliwych i powszechnie i uznanych za obelżywe, m.in. "...", "...", "...". Z materiału dowodowego nie wynikało przy tym, by zachowanie oskarżonego wywołane było prowokacyjnym zachowaniem oskarżonego.

Sąd wszystkie wypowiedzi wyartykułowane przez oskarżonego wobec S. L. (1) i opisane we wcześniejszej części uzasadnienia potraktował jako jeden czyn, uznając iż miały one miejsce w tym samym miejscu, na przestrzeni krótkiego okresu czasu i stanowiły element postawy oskarżonego względem funkcjonariusza

<p>sprowadzającej się do formułowania wobec niego licznych żądań.</p> <p>W konsekwencji sąd przypisał oskarżonemu popełnienie czynu z art. 226 § 1 kk.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. J.	1	1	<p>Przestępstwo z art. 226 § 1 kk zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p> <p>Sąd uwzględnił jako okoliczności obciążające karalność oskarżonego, a nadto fakt iż oskarżony czynu dopuścił się w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności, po wielu latach osadzenia i oddziaływań resocjalizacyjnych, co świadczyło o głębokiej demoralizacji oskarżonego. Przekonanie tego rodzaju wzmacniały okoliczności dotyczące tego, iż oskarżony w trakcie osadzenia były wielokrotnie karany dyscyplinarnie, w tym za niewłaściwe zachowanie względem funkcjonariuszy, a pomimo tego nie wyciągnął właściwych wniosków w tym zakresie. Nadto sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony działał motywowany błahymi powodami, tj. frustracją spowodowaną</p>

			otrzymaniem wadliwych kart telefonicznych. W konsekwencji sąd doszedł do wniosku, iż tylko kara pozbawienia wolności stanowić będzie adekwatną reakcję na zachowanie oskarżonego, który demonstruje lekceważącą postawę wobec norm prawnych. Jednocześnie sąd ocenił propozycję prokuratora dotyczącą orzeczenia kary 4 miesięcy pozbawienia wolności jako uwzględniającą stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, które należało ocenić jako umiarkowanie wysokie. Zdaniem sądu kara w takim wymiarze ma szansę spełnić swą funkcję represyjną i wychowawczą wobec oskarżonego, zważywszy że uprzednio stosowane wobec niego kary dyscyplinarne nie przynosiły oczekiwanych rezultatów, a nadto funkcję wychowawczą wobec innych osadzonych, dając wyraźny sygnał, iż tego rodzaju zachowania nie pozostają bez reakcji.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie prokuratora (...) na okoliczność treści zapisu monitoringu z zakładu karnego (k. 441v) i jednocześnie nie podjął decyzji z urzędu co do przesłuchania funkcjonariusz policji E. P., która w trakcie postępowania Prokuratury Rejonowej w Grudziądzu, sygn. akt PR 1 Ds 589.2018 (k. 44 - 46v) zapoznała się z tym zapisem. Zauważyć należało, iż zapis obejmuje tylko obraz bez dźwięku, a zatem dowód ten byłby nieprzydatny dla poczynienia ustaleń w niniejszej sprawie, zważywszy iż sam P. J. nie kwestionował tego, iż wyrzucił naczynia na korytarz.</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	

2	<p>O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu sąd orzekł na podstawie §17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 pkt 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18), gdyż nie zostały one opłacone w żadnej części. Sąd uwzględnił, iż obrońca został ustanowiony na etapie postępowania przygotowawczego, a także wziął pod uwagę jego obecność obrońcy na wszystkich terminach rozpraw przed wszystkimi wyznaczonymi w sprawie składami sędziowskimi.</p>	
3	<p>O kosztach postępowania orzeczono w punkcie czwartym sentencji wyroku na podstawie art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonego od obowiązku ich uiszczenia z uwagi na aktualną sytuację majątkową - oskarżony odbywa wieloletnią karę pozbawienia wolności.</p>	
1.Podpis		